

Jeg fik saa denne Post, og jeg fik den trods Modstand fra Kontorerne. Inden jeg rejste, kom den daværende Generalkonsul fra Buenos Ayres hertil. Jeg gik op og aflagde ham et Besøg. Vi talte om Sagen, og han sagde da til mig: Jeg vil gøre Dem opmærksom paa, at jeg har sagt oppe i Ministeriet, at De kan ikke leve paa denne Forskrækket, og jeg gik op i Ministeriet og talte med Kammerherre Bojesen, daværende Chef for Konsulatafdelingen, og sagde: Saadan og saadan har Generalkonsulen sagt. Kammerherre Bojesen svarede: Har De ikke andet end Deres Gage? Jeg sagde: Jeg har nok noget, jeg har saa meget, at jeg kan holde ud et Par Aar, men ud over det kan jeg heller ikke. Saa sagde Kammerherre Bojesen: Vi maa altsaa se at gøre noget for Dem. Da jeg var oppe og skulde tage Afsked fra nuværende Excellence Vedel, som den Gang var Direktør for Udenrigsministeriet, sagde jeg ligeledes til ham: Jeg har talt med Generalkonsul Christophersen, og jeg vil sige Excellence, at jeg gaar ud med Frygt, ikke paa Grund af Tjenesten — de Krav, den stiller, skal jeg nok klare, — men Frygt af Hensyn til den økonomiske Situation. Han tog mig paa sin elskværdige Maade i Haanden og sagde: Rejs nu kun rolig ud, Fraenkel, vi skulle nok gøre noget for Dem. Og for saa vidt har han holdt Ord, som det er ham, disse Forhøjelser i Kontorholdsgodtgørelsen skyldes. Men saa gik han af, Kammerherre Bojesen døde, og der kom ganske andre Kræfter til.

Jeg maa nu, da det ene Spørgsmaal drejer sig om min Forbigaaelse, gøre Rede for det Arbejde, jeg har gjort der ude. Jeg maa søge at give Herrerne Maalestokken for en Vurdering af dette Arbejde, og jeg er i det heldige Tilfælde at kunne gøre det, fordi jeg hele Tiden derude har ført en ganske bestemt Statistik, som netop viser Arbejdets Masse og delvis ogsaa viser dets Kvalitet. Desuden traf det sig saaledes, at den Gang jeg fik min Afsked, havde — uagtet Ministeriet ved denne Lejlighed løftede sig til en Ekspeditthed og Hurtighed, som ikke netop ellers er dets absolute Force, jeg skulde nemlig aflevere øjeblikkelig, straks da jeg modtog Skrivelsen — just 3 Skrivelser passeret min Ekspeditionsmappe, saa at jeg lige kunde gaa hen og tage dem i Arkivet — jeg vidste, hvor de laa — og skrive dem af. Uagtet jeg ikke kunde forstaa, at der kunde være noget galt i Vejen, tog jeg rent instinktmæssigt disse tre Skrivelser og

skrev dem af. Men der ligger flere af den Slags i Arkivet i Buenos Ayres, Herrerne maa ikke tro, at disse Skrivelser ere de eneste. Desuden er jeg fra anden Side i Stand til at godtgøre, hvorledes mit Arbejde har været opfattet af de interesserede Parter. Og det er det, det kommer an paa, det er de Menneskers Opfattelse, hvem man skal hjælpe, det kommer an paa. Det kan ikke nytte, at Udenrigsministeriets Mening er gunstig — Gudbevares, Udenrigsministeriets Mening kan være behagelig, den kan ogsaa være ganske overordentlig ubehagelig, men til syvende og sidst er det dem, man har at gøre med, dem, man hjælper, hvis Vurdering det kommer an paa. Derfor gælder det om, hvis man vil gøre dette Arbejde op, at kaste Lys over det fra fire forskellige Sider: nemlig Arbejdets Masse — den statistiske Redegørelse, som jeg har bilagt —, Bedømmelsen fra en Hovedside af Virksomheden, fra Fabrikanter og Producenter, Bedømmelsen fra den danske Koloni, som boede i Argentina, og endelig Bedømmelsen fra de andre argentinske Myndigheder, som jeg levede imellem.

Hvad Arbejdsmassen angaar, vil jeg bede Dem se paa den Tabel I og II, navnlig den sidste, som De have faaet. De ville i Tabel I se, at jeg har grupperet hele Arbejdet i 61 forskellige Grupper, som omfatte egentlig alt muligt, hvad der kan forekomme i Livet, og jeg har udfør hver af disse Grupper sat, hvad der i de 6 Aar, 1897—1902 — ja, jeg kom først dertil den 18. December 1897, saa det første Aar kan jeg regne, at jeg slet ikke har været der —, er udfærdiget af Skrivelser, og de Herrer ville da paa Tabel II se, at de udgaaede Skrivelser og protokollerede Forretninger ere stegne, Aaret efter at jeg kom dertil, med 306 pCt., i 1899 med 428 pCt., i 1900 med 519 pCt., i 1901 med 328 pCt. og i det sidste Aar med 653 pCt., og paa tilsvarende Maade ere de indgaaede Skrivelser og de udgaaede Kopsisider stegne. Jeg gør opmærksom paa, at der i Aaret 1901 er et stort Fald i Procentopgangen, og det er ogsaa noget, som vidner om, hvad min personlige Tjeneste betød for Konsulatet, idet jeg nemlig i dette Aar var syg i 9 Maaneder eller havde Orlov, og dermed falder saa hele Virksomheden ved Konsulatet. Dette er nu Kvantiteten, det angaar Massen af Arbejdet, og det drejer sig altsaa om en Stigning af 6—700 pCt. Men nu er Spørgsmaalet: Har jeg moret mig med at male Skrivelser om ganske ligegyldige